

Неемія

¹ Слова Неемії, Гахаліїного сина: І сталося в місяці кіслеві двадцятого року, і був я в замку Шушан. ² І прийшов Ханані, один із братів моїх, він та люди з Юдеї. І запитався я їх про юдеїв, що врятувалися, що позостали від полону, та про Єрусалим. ³ А вони сказали мені: Позосталі, що лишилися з полону, там в окрузі, живуть у великій біді та в ганьбі, а мур Єрусалиму поруйнований, а брами його попалені огнем... ⁴ І сталося, як почув я ці слова, сів я та й плакав, і був у жалобі кілька днів, і постив, і молився перед лицем Небесного Бога. ⁵ І сказав я: Молю Тебе, Господи, Боже Небесний, Боже великий та грізний, що дотримуєш заповіта та милість для тих, хто любить Тебе та дотримуєш заповіді Свої, ⁶ нехай же буде ухо Твоє чутке, а очі Твої відкриті, щоб прислухуватися до молитви раба Твого, якою я молюся сьогодні перед Твоїм лицем день та ніч за Ізраїлевих синів, Твоїх рабів, і сповідаюся в гріхах Ізраїлевих синів, якими грішили ми проти Тебе, і я і дім батька мого грішили! ⁷ Ми сильно провинилися перед Тобою, і не дотримували заповідей, і уставів, і прав, які наказав Ти Мойсеєві, рабові Своему. ⁸ Пам'ятай же те слово, що Ти наказав був Мойсеєві, Своему рабові, говорячи: як ви спроневіряться, Я розпорошу вас поміж народами! ⁹ Та коли навернетесь до Мене, і будете дотримувати заповіді Мої й виконувати їх, то якщо будуть ваші вигнанці на краю небес, то й звідти позбираю їх, і приведу до того місця, яке Я вибрав, щоб там перебувало Ім'я Моє! ¹⁰ А вони раби Твої та народ

Твій, якого Ти викупив Своєю великою силою та міцною Своєю рукою. ¹¹ Молю Тебе, Господи, нехай же буде ухо Твоє чутке до молитви Твогого раба та до молитви Твоїх рабів, що прагнуть боятися Ймення Твого! І дай же сьогодні успіху Своему рабові, і дай знайти милосердя перед оцим мужем! А я був чашником царевим.

2

¹ І сталося в місяці нісані, двадцятого року царя Артаксеркса, було раз вино перед ним. І взяв я те вино й дав цареві. І я, здавалося, не був сумний перед ним. ² Та сказав мені цар: Чому обличчя твоє сумне, чи ти не хворий? Це не інше що, як тільки сум серця... І я вельми сильно злякався! ³ І сказав я до царя: Нехай цар живе навіки! Чому не буде сумне обличчя моє, коли місто дому гробів батьків моїх поруйноване, а брами його попалені огнем!... ⁴ І сказав мені цар: Чого ж ти просиш? І я помолився до Небесного Бога, ⁵ і сказав цареві: Якщо це цареві вгодне, і якщо раб твій уподобаний перед обличчям твоїм, то пошли мене до Юдеї, до міста гробів батьків моїх, і я відбудую його! ⁶ І сказав мені цар (а цариця сиділа при ньому): Скільки часу буде дорога твоя, і коли ти повернешся? І сподобалось це цареві, і він послав мене, а я призначив йому час. ⁷ І сказав я цареві: Якщо це цареві вгодне, нехай дадуть мені листи до намісників Заріччя, щоб провадили мене, аж поки не прийду до Юдеї, ⁸ і листа до Асафа, дозорця царевого лісу, щоб дав мені дерева на брусся для замкових брам, що належать до Божого дому, і для міського муру, і для дому, що до нього ввійду. І дав мені цар в міру того, як добра була Божа рука надо мною.

9 І прибув я до намісників Заріччя, і дав їм цареві листи. А цар послав зо мною зверхників війська та верхівців. 10 І почув про це хоронянин Санваллат та раб аммонітянин Товія, і було їм прикро, дуже прикро, що прийшов чоловік клопотатися про добро для Ізраїлевих синів. 11 І прийшов я до Єрусалиму, і був там три дні. 12 І встав я вночі, я та трохи людей зо мною, і не розповів я нікому, що Бог мій дав до мого серця зробити для Єрусалиму. А худоби не було зо мною, окрім тієї худоби, що я нею їздив. 13 І вийшов я Долинною брамою вночі, і пішов до джерела Таннін, і до брами Смітникової. І я докладно оглянув мури Єрусалиму, що були поруйновані, а брами його були попалені огнем. 14 І перейшов я до Джерельної брами та до царського ставу, та там не було місця для переходу худоби, що була підо мною. 15 І йшов я долиною вночі, і докладно оглядав мура. Потім я вернувся, і ввійшов Долинною брамою, і вернувся. 16 А заступники не знали, куди я пішов та що я роблю, а юдеям, і священникам, і шляхті, і заступникам, і решті тих, що робили працю, я доти нічого не розповідав. 17 І сказав я до них: Ви бачите біду, що ми в ній, що Єрусалим зруйнований, а брами його попалені огнем. Ідіть, і збудуйте мура Єрусалиму, і вже не будемо ми ганьбою!... 18 І розповів я їм про руку Бога мого, що вона добра до мене, а також слова царя, які сказав він мені. І сказали вони: Станемо й збудуємо! І зміцнили вони руки свої на добре діло. 19 І почув це хоронянин Санваллат та аммонітянин раб Товія, і араб Гешем, і сміялися з нас, і погорджували нами й говорили: Що це за річ, яку ви робите? Чи проти царя ви бунтуєтесь? 20 А я їм відповів і сказав до них: Небесний Бог Він дасть нам

успіх, а ми, Його раби, станемо й збудуємо! А вам нема ані частки, ані права, ані пам'ятки в Єрусалимі!

3

¹ І встав Еліяшів, первосвященик, та брати його священики, і збудували Овечу браму. Вони освятили її, і повставляли її двері, й аж до башти Меа освятили її, аж до башти Ханан'їла. ² А поруч нього будували ерихоняни, а поруч них будував Заккур, син Імріїв. ³ А браму Рибну збудували сини Сенаїні, і вони покрили її бруссями, і повставляли двері її, замки її та засуви її. ⁴ А поруч них направляв Меремот, син Урії, Коцового сина, а поруч них направляв Мешуллам, син Берехії, Мешав'їлового сина, а поруч них направляв Садок, Баанин син. ⁵ А поруч них направляли текояни, але їхні вельможі не схилили своєї шиї в службу свого Господа. ⁶ А браму Стару направляли Йояда, син Пасахів, та Мешуллам, син Бесодеїн, вони покривали бруссями, і вставляли двері її, і замки її та засуви її. ⁷ А поруч них направляв гів'онеянин Мелатія та меронотеянин Ядон, люди Гів'ону та Міцпи, що належали до володіння намісника Заріччя. ⁸ Поруч нього направляв Уззіл, син Хархаїн, з золотарів, а поруч нього направляв Хананія, син Раккахімів, і вони відновили Єрусалима аж до Широкого муру. ⁹ А поруч нього направляв Рефая, син Хурів, зверхник половини єрусалимської округи. ¹⁰ А поруч нього направляв Єдая, син Харумафів, а то навпроти дому свого, а при його руці направляв Хаттуш, син Хашавнеїн. ¹¹ Другу міру направляв Малкійя, син Харімів, та Хашшув, син Пахат-Моавів, та башту Печей. ¹² А поруч нього направляв Шаллум, син Лохеша, зверхник половини єрусалимської округи, він та дочка його. ¹³ Браму

Долину направляв Ханун та мешканці Заноаху, вони збудували її, і повставляли двері її, замки її та засуви її, і тисячу ліктів у мурі аж до Смітникової брами. ¹⁴ А Смітникову браму направив Малкійя, син Рехавів, зверхник бет-керемської округи, він збудував її, і повставляв її двері, замки її та засуви її. ¹⁵ А Джерельну браму направив Шаллум, син Кол-Хезеїв, зверхник округи Міцпи, він збудував її, і покрив її, і повставляв її двері, замки її та засуви її, і направив мура ставу Шеллах до царського садка, і аж до ступенів, що спускаються з Давидового Міста. ¹⁶ За ним направляв Неемія, син Азбуків, зверхник половини бетцурської округи аж до місця навпроти Давидових гробів і аж до зробленого ставу, і аж до дому Лицарів. ¹⁷ За ним направляли Левити: Рехум, син Баніїв, поруч нього направляв зверхник половини округи Кеїла, для своєї округи. ¹⁸ За ним направляли їхні брати: Баввай, син Хенададів, зверхник половини округи Кеїла. ¹⁹ І направляв поруч нього Езер, син Ешуїн, зверхник округи, міру другу, від місця навпроти виходу до зброярні наріжника. ²⁰ За ним ревно направляв Барух, Заббаїв син, міру другу, від наріжника аж до входу до дому первосвященика Еліяшіва. ²¹ За ним направляв Меремот, син Урійї, сина Коцового, міру другу, від входу до Еліяшівового дому й аж до кінця Еліяшівового дому. ²² А за ним направляли священики, люди йорданської округи. ²³ За ним направляв Веніямин, син Хашшувів, навпроти свого дому; за ним направляв Азарія, син Маасеї, сина Ананіїного, при своєму домі. ²⁴ За ним направляв Біннуй, син Хенададів, міру другу, від Азаріїного дому аж до наріжника й аж до рогу. ²⁵ Палал, син Узаїв, від місця навпроти наріжника та в горішній башті, що виходить із царського дому,

що при в'язничному подвір'ї. За ним Педея, син Пар'ошів. ²⁶ А підданці храму сиділи в Офелі аж до місця навпроти Водної брами на схід та навпроти виступаючої башти. ²⁷ За ним направляли техояни, міру другу, від місця навпроти великої виступаючої башти й аж до офельського муру. ²⁸ З-над Кінської брами направляли священники, кожен навпроти дому свого. ²⁹ За ними направляв Садок, син Іммерів, навпроти свого дому, а за ним направляв Шемая, син Шеханіїн, сторож Східньої брами. ³⁰ За ним направляв Хананія, син Шелеміїн, та Ханун, шостий син Цалафів, міру другу; за ним направляв Мешуллам, син Берехіїн, навпроти своєї кімнати. ³¹ За ним направляв Малкійя, син золотаря, аж до дому храмових підданців та крамарів, навпроти брами Міфкад і аж до наріжної горниці. ³² А між наріжною горницею до Овечої брами направляли золотарі та крамарі.

4

¹ (3-33) І сталося, як почув Санваллат, що ми будуємо того мура, то він запалився гнівом, і дуже розгнівався, і сміявся з юдеїв. ² (3-34) І говорив він перед своїми братами та самарійським військом і сказав: Що це роблять ці мізерні юдеї? Чи їм це позоставлять? Чи будуть вони приносити жертву? Чи закінчать цього дня? Чи оживлять вони ці каміння з куп пороху, а вони ж попалені? ³ (3-35) А аммонітянин Товійя був при ньому й сказав: Та й що вони будують? Якщо вийде лисиця, то вона зробить дірку в їхній камінній стіні!... ⁴ (3-36) Почуй, Боже наш, що ми стали погордою, і поверни їхню ганьбу на голову їхню, і дай їх на здобич у край полону! ⁵ (3-37) І не закрий їхньої

провини, а їхній гріх нехай не буде стертий з-перед лица Твого, бо вони образили будівничих! ⁶ (3-38) І збудували ми того мура, і був пов'язаний увесь той мур аж до половини його. А серце народу було, щоб далі робити! ⁷ (4-1) І сталося, як почув Санваллат, і Товійя, і араби, і аммонітяни, і ашдодяни, що направляєтья ерусалимський мур, що виломи в стіні стали затарасовуватися, то дуже запалилися гнівом. ⁸ (4-2) І змовилися вони всі разом, щоб іти воювати з Єрусалимом, та щоб учинити йому замішання. ⁹ (4-3) І ми молилися до нашого Бога, і поставили проти них сторожу вдень та вночі, перед ними. ¹⁰ (4-4) І сказав Юда: Ослабла сила носія, а звалищ багато, і ми не зможемо далі будувати мура!... ¹¹ (4-5) А наші ненависники говорили: Вони не знатимуть і не побачать, як ми прийдемо до середини їх, і позабиваємо їх, та й спинимо працю! ¹² (4-6) І сталося, як приходили ті юдеяни, що сиділи при них, то говорили нам про це разів десять, зо всіх місць, де вони пробували. ¹³ (4-7) Тоді поставив я сторожу здолу того місця за муром у печерах. І поставив я народ за їхніми родами, з їхніми мечами, їхніми ратищами та їхніми луками. ¹⁴ (4-8) І розглянув я це, і встав і сказав я до шляхетних, і до заступників, і до решти народу: Не бійтеся перед ними! Згадайте Господа великого та грізного, і воюйте за ваших братів, ваших синів, дочок ваших, жінок ваших та за дома ваші! ¹⁵ (4-9) І сталося, як почули наші вороги, що нам те відоме, то Господь зламав їхній задум, і всі ми вернулися до муру, кожен до праці своєї. ¹⁶ (4-10) І було від того дня, що половина моїх юнаків робили працю, а половина їх міцно тримала списи, щити, і луки та панцері, а зверхники стояли позад Юдиного дому. ¹⁷ (4-11) Будівничі працювали на мурі, а

носії наладовували тягар, вони однією рукою робили працю, а однією міцно тримали списа... ¹⁸ (4-12) А в кожного будівничого його меч був прив'язаний на стегнах його, і так вони будували, а біля мене був сурмач. ¹⁹ (4-13) І сказав я до шляхетних, до заступників та до решти народу: Праця велика й простора, а ми повідділювані на мурі, далеко один від одного. ²⁰ (4-14) Тому то в місце, де почуєте голос сурми, туди негайно збирайтеся до нас. Бог наш буде воювати для нас! ²¹ (4-15) І так ми робили працю, і половина їх міцно тримала списи від сходу ранньої зорі аж до появи зір. ²² (4-16) Також того часу сказав я до народу: Кожен з юнаком своїм нехай ночують у середині Єрусалиму, і будуть вони для нас уночі сторожею, а вдень на працю. ²³ (4-17) І ні я, ані брати мої, ані юнаки мої, ані сторожі, що були за мною, ми не здимали своєї одежі, кожен мав свою зброю при своєму стегні.

5

¹ І був великий крик народу та їхніх жінок на своїх братів юдеїв. ² І були такі, що говорили: Ми даємо в заставу синів своїх та дочок своїх, і беремо збіжжя, і їмо й живемо! ³ І були такі, що говорили: Ми заставляємо поля свої, і виноградники свої, і доми свої, і беремо збіжжя в цьому голоді! ⁴ І були такі, що говорили: Ми позичаємо срібло на податок царський за наші поля та наші виноградники. ⁵ А наше ж тіло таке, як тіло наших братів, наші сини як їхні сини. А ось ми тиснемо наших синів та наших дочок за рабів, і є з наших дочок утискувані. Ми не в силі робити, а поля наші та виноградники наші належать іншим... ⁶ І сильно запалав у мені гнів, коли я почув їхній крик та ці слова! ⁷ А моє серце

дало мені раду, і я сперечався з шляхетними та з заступниками та й сказав їм: Ви заставою тиснете один одного! І скликав я на них великі збори. ⁸ І сказав я до них: Ми викупуємо своїх братів юдеїв, проданих поганам, за нашою спромогою, а ви будете продавати своїх братів, і вони продаються нам? І мовчали вони, і не знаходили слова... ⁹ І сказав я: Не добра це річ, що ви робите! Чи ж не в боязні нашого Бога ви маєте ходити, через ганьбу від тих поганів, наших ворогів? ¹⁰ Також і я, брати мої та юнаки мої були позикодавцями срібла та збіжжя. Опустімо ж ми оцей борг! ¹¹ Верніть їм зараз їхні поля, їхні виноградники, їхні оливки, й їхні дома та відсоток срібла, і збіжжя, виноградний сік та нову оливу, що ви дали їм у заставу за них! ¹² І вони сказали: Повернемо, і не будемо жадати від них! Зробимо так, як ти говориш! І покликав я священників, і заприсягнув їх зробити за цим словом. ¹³ Витрусив я й свою пазуху та й сказав: Нехай отак витрусить Бог кожного чоловіка, хто не сповнить цього слова, з дому його та з труду його, і нехай буде такий витрушений та порожній! І сказали всі збори: Амінь! І славили вони Господа, і народ зробив за цим словом. ¹⁴ Також від дня, коли цар наказав мені бути їхнім намісником в Юдиному краї від року двадцятого й аж до року тридцять другого царя Артаксеркса, дванадцять літ не їв намісничого хліба ані я, ані брати мої. ¹⁵ А намісники попередні, що були передо мною, чинили тяжке над народом, і брали від них хлібом та вином одного дня сорок шеклів срібла; також їхні слуги панували над народом. А я не робив так через страх Божий. ¹⁶ також у праці того муру я підтримував, і поля не купували ми, а всі мої слуги були зібрані

там над працею. ¹⁷ А за столом моїм були юдеї та заступники, сто й п'ятдесят чоловіка, та й ті, хто приходив до нас із народів, що навколо нас. ¹⁸ А що готовилося на один день, було: віл один, худоби дрібної шестеро вибраних, і птиця готувалася в мене, а за десять день виходило багато всякого вина. А при тому я не жадав намісничого хліба, бо та робота направи мурів була тяжка на тому народі. ¹⁹ Запам'ятай же мені, Боже мій, на добре все те, що я робив для цього народу!

6

¹ І сталося, коли почув Санваллат, і Товія, і араб Гешем та решта наших ворогів, що я збудував мура, і що не позосталося в ньому вилому, але до цього часу дверей у брамах я не повставляв, ² то послав Санваллат та Гешем до мене, говорячи: Приходь, і вмовимося разом у Кефірімі в долині Оно! А вони замишляли зробити мені зло... ³ І послав я до них послів, говорячи: Я роблю велику працю, і не можу прийти. Нащо буде перервана ця праця, як кину її та піду до вас? ⁴ І посилали до мене так само чотири рази, а я відповідав їм так само. ⁵ І так само Санваллат п'ятий раз прислав до мене слугу свого, а в руці його був відкритий лист. ⁶ А в ньому написано: Чується серед народів, і Гашму говорить: Ти та юдеї замишляєте відділитися, тому то ти будуєш того мура, і хочеш бути їм за царя, за тими словами. ⁷ Та й пророків ти понаставляв, щоб викрикували про тебе в Єрусалимі, говорячи: Цар в Юді! А тепер цар почує оці речі. Отож, приходь, і порадьмося разом! ⁸ І послав я до нього, говорячи: Не було таких речей, про які ти говориш, бо з серця свого ти їх повимишляв!... ⁹ Бо всі вони лякали нас, говорячи:

Нехай ослабнуть їхні руки з цієї праці, і не буде вона зроблена! Та тепер, о Боже, зміцни мої руки! ¹⁰ І я ввійшов до дому Шемаї, сина Делаї, Мегетав'їлового сина, а він був задержаний. І він сказав: Умовмося піти до Божого дому, до середини храму, і замкнемо храмові двері, бо прийдуть забити тебе, власне вночі прийдуть забити тебе... ¹¹ Та я відказав: Чи такий чоловік, як я, має втікати? І хто є такий, як я, що ввійде до храму й буде жити? Не ввійду! ¹² І пізнав я, що то не Бог послав його, коли він говорив на мене те пророцтво, а то Товійя та Санваллат підкупили його... ¹³ Бо він був підкуплений, щоб я боявся, і зробив так, і згрішив. Це було для них на злий поговор, щоб образити мене. ¹⁴ Запам'ятай же, Боже мій, Товійї та Санваллатові за цими вчинками його, а також пророчиці Ноадії та решті пророків, що страхали мене! ¹⁵ І був закінчений мур двадцятого й п'ятого дня місяця елула, за п'ятдесят і два дні. ¹⁶ І сталося, як почули про це всі наші вороги, та побачили всі народи, що були навколо нас, то вони впали в очах своїх та й пізнали, що ця праця була зроблена від нашого Бога! ¹⁷ Тими днями також шляхетні юдеї писали багато своїх листів, що йшли до Товійї, а Товійїні приходили до них. ¹⁸ Бо багато-хто в Юдеї були заприсяженими приятелями йому, бо він був зять Шеханії, Арахового сина, а син його Єгоханан узяв дочку Мешуллама, Берехіїного сина. ¹⁹ І говорили передо мною добре про нього, а слова мої передавали йому. Товійя посилав листи, щоб настрахати мене.

7

¹ І сталося, як був збудований мур, то повставляв я двері, і були понаставлявані придверні, співаки

та Левити. ² І призначив я над Єрусалимом свого брата Ханані та зверхника твердині Хананію, бо він був чоловік правдивий, і Бога боявся більше від багатьох інших. ³ І сказав я до них: Нехай не відчиняються єрусалимські брами аж до спеки сонця. І поки вони самі стоять, нехай позамикають двері, і так тримайте. І поставити варти з єрусалимських мешканців, кожного на його сторожі, і кожного навпроти його дому! ⁴ А місто було широко-просторе й велике, та народу в ньому мало, і дома не були побудовані. ⁵ І поклав мені Бог мій на серце моє зібрати шляхетних, і заступників та народ, щоб переписати. І знайшов я книжку перепису тих, хто прийшов перше, а в ній я знайшов написане таке: ⁶ Оце виходьки з округи, що прийшли з полону вигнання, яких вигнав був Навуходоносор, цар вавилонський, і вони повернулися до Єрусалиму та до Юдеї, кожен до міста свого, ⁷ ті, що прийшли були з Зоровавелем, Ісусом, Неемією, Азарією, Раамією, Нахаманієм, Мордехаєм, Білшаном, Місперетом, Бігваєм, Нехумом, Бааною. Число людей Ізраїлевого народу: ⁸ синів Пар'ошових дві тисячі сто й сімдесят і два, ⁹ синів Шеватіїних три сотні і сімдесят і два, ¹⁰ синів Арахових шість сотень п'ятдесят і два, ¹¹ синів Пахат-Моавових, із синів Ісусових та Йоавових дві тисячі й вісім сотень вісімнадцять, ¹² синів Еламових тисяча двісті п'ятдесят і чотири, ¹³ синів Заттуєвих вісім сотень сорок і п'ять, ¹⁴ синів Заккаєвих сім сотень і шістдесят, ¹⁵ синів Біннуєвих шість сотень сорок і вісім, ¹⁶ синів Беваєвих шість сотень двадцять і вісім, ¹⁷ синів Азгадових дві тисячі три сотні двадцять і два, ¹⁸ синів Адонікамових шість сотень шістдесят і сім, ¹⁹ синів Бігваєвих дві тисячі шістдесят і сім, ²⁰ синів Адінових шість сотень п'ятдесят і п'ять,

21 синів Атерових, з синів Хізкійїних дев'ятдесят і вісім, 22 синів Хашумових три сотні двадцять і вісім, 23 синів Бецаєвих три сотні двадцять і чотири, 24 синів Харіфових сто дванадцять, 25 синів Гів'онових дев'ятдесят і п'ять, 26 людей з Віфлеему та Нетофи сто вісімдесят і вісім, 27 людей з Анототу сто двадцять і вісім, 28 людей з Бет-Азмавету сорок і два, 29 людей з Кір'ят-Єаріму, Кефіри та Беероту сім сотень сорок і три, 30 людей з Рами та Гави шість сотень двадцять і один, 31 людей з Міхмасу сто двадцять і два, 32 людей з Бет-Елу та Аю сто двадцять і три, 33 людей з Нево Другого п'ятдесят і два, 34 виходьків з Еламу Другого тисяча двісті п'ятдесят і чотири, 35 виходьків з Харіму три сотні й двадцять, 36 виходьків з Єрихону три сотні сорок і п'ять, 37 виходьків з Лоду, Хадіду й Оно сім сотень і двадцять і один, 38 виходьків з Сенаї три тисячі дев'ять сотень і тридцять. 39 Священиків: синів Єдаїних з Ісусового дому дев'ять сотень сімдесят і три, 40 синів Іммерових тисяча п'ятдесят і два, 41 синів Пашхурових тисяча двісті сорок і сім, 42 синів Харімових тисяча сімнадцять. 43 Левитів: синів Ісусових з Кадміїлового дому, з Годевиних синів сімдесят і чотири. 44 Співаків: синів Асафових сто сорок і вісім. 45 Придверних: синів Шаллумових, синів Атерових, синів Талмонових, синів Аккувових, синів Хатітиних, синів Шоваєвих сто тридцять і вісім. 46 Храмових підданців: сини Ціхіні, сини Хасуфіні, сини Таббаотові, 47 сини Керосові, сини Сіїні, сини Падонові, 48 сини Леваніні, сини Хаґавині, сини Салмаєві, 49 сини Хананові, сини Гідделові, сини Гахарові, 50 сини Реаїні, сини Рецінові, сини Некодині, 51 сини Газзамові, сини Уззині, сини Пасахові, 52 сини Бесаєві, сини Меунімові, сини

Нефішесінові, ⁵³ сини Бакбутові, сини Хакуфіні, сини Хархурові, ⁵⁴ сини Бацлітові, сини Мехидині, сини Харшині, ⁵⁵ сини Баркосові, сини Сісерині, сини Темахові, ⁵⁶ сини Неціяхові, сини Хатіфіні. ⁵⁷ Синів Соломонових рабів: сини Сотаєві, сини Соферетові, сини Перідині, ⁵⁸ сини Яалині, сини Дарконові, сини Гідделові, ⁵⁹ сини Шефатіні, сини Хаттілові, сини Похерет-Гаццеваїмові, сини Амонові, ⁶⁰ усього цих храмових підданців та синів Соломонових рабів три сотні дев'ятдесят і два. ⁶¹ А оце ті, що прийшли з Тел-Мелаху, з Тел-Харші, Керув-Аддону та Іммеру, та не могли довести роду батьків своїх та свого насіння, чи вони з Ізраїля: ⁶² синів Делаїних, синів Товійїних, синів Некодиних шість сотень сорок і два. ⁶³ А з священників: сини Ховаїні, сини Коцові, сини Барзіллая, що взяв жінку з дочок гілеадянина Барзіллая, і став зватися їхнім ім'ям. ⁶⁴ Вони шукали запису свого родоводу, але він не знайшовся, і були вони вилучені зо священства, ⁶⁵ а намісник сказав їм, щоб вони не їли зо Святого Святих, аж поки не стане священник до уріму та тумміму. ⁶⁶ Усього збору разом сорок дві тисячі триста й шістьдесят, ⁶⁷ окрім їхніх рабів та їхніх невірниць, цих було сім тисяч триста тридцять і сім; а в них співаків та співачок двісті й сорок і п'ять. ⁶⁸ Їхніх коней було сім сотень тридцять і шість, їхніх мулів двісті сорок і п'ять, ⁶⁹ верблюрів чотири сотні тридцять і п'ять, ослів шість тисяч і сім сотень і двадцять. ⁷⁰ А частина голів батьківських родів дали на працю: намісник дав до скарбниці: золота тисячу дарейків, кропильниць п'ятдесят, священничих шат п'ятсот і тридцять. ⁷¹ А з голів батьківських родів дали до скарбниці на працю: золота двадцять тисяч дарейків, а срібла

дві тисячі й двісті мін. ⁷² А що дала решта народу: золота двадцять тисяч дарейків, а срібла дві тисячі мін, а священничих шат шістдесят і сім. ⁷³ І осілися священники, і Левити, і придверні, і співаки, і дехто з народу, і храмові підданці, і весь Ізраїль по своїх містах. Як настав сьомий місяць, то Ізраїлеві сини були по своїх містах.

8

¹ І зібрався весь народ, як один чоловік, на майдан, що перед Водною брамою, і сказали учителеві Ездри принести книги Мойсеєвого Закону, що наказав був Господь Ізраїлеві. ² І приніс священник Ездра Закона перед збори з чоловіків та аж до жінок, і всіх, хто розумів чути, першого дня сьомого місяця. ³ І читав він у нім на майдані, що перед Водною брамою, від світанку аж до полудня, перед чоловіками й жінками та тими, хто розуміє, а уші всього народу були звернені до книги Закону. ⁴ І стояв учитель Ездра на дерев'яному підвищенні, що зробили для цієї справи, а при ньому стояв Маттітія, і Шема, і Аная, і Урійя, і Хілкійя, і Маасея на правиці його, а на лівиці його: Педея, і Мішаїл, і Малкійя, і Хашум, і Хашбаддана, Захарій, Мешуллам. ⁵ І розгорнув Ездра цю книгу на очах усього народу, бо він був вище від усього народу, а коли він розгорнув, увесь народ устав. ⁶ І поблагословив Ездра Господа, Бога великого, а весь народ відповів: Амінь, Амінь! з піднесенням своїх рук. І всі схилялися, і вклонялися Господеві обличчям до землі! ⁷ А Ісус, і Бані, і Шеревея, Ямін, Аккув, Шаббетай, Годійя, Маасея, Келіта, Азарія, Йозавад, Ханан, Пелая та Левити пояснювали народові Закона, а народ був на своєму місці. ⁸ І читали в книзі, у Божому Законі виразно, і

вияснювали значення, і робили зрозумілим читане. ⁹ І сказав намісник Неемія, і священник учитель Ездра й Левити, що вияснювали народіві, до всього народу: День цей святий він для Господа, Бога вашого, не будьте в жалобі й не плачте! Бо плакав увесь народ, як почув слова Закону... ¹⁰ І сказав він до них: Ідіть, їжте сите та пийте солодке, і посилайте частки тому, в кого нема наготовленого. Бо святий цей день для нашого Господа, і не сумуйте, бо радість у Господі це ваша сила! ¹¹ І Левити потішали весь народ, говорячи: Мовчіть, бо цей день святий, і не сумуйте! ¹² І пішов увесь народ їсти та пити, і посилати частки та чинити велику радість, бо розумів ті слова, що розповіли йому. ¹³ А другого дня зібралися голови батьківських родів усього народу, священники та Левити, до вчителя Ездри, щоб він вияснював їм слова Закону. ¹⁴ І знайшли написане в Законі, що наказав був Господь через Мойсея, щоб Ізраїлеві сини сиділи в кучках у свято сьомого місяця, ¹⁵ і щоб розголосили й оголосили по всіх своїх містах та в Єрусалимі, говорячи: Вийдіть на гору, і понаносьте галуззя оливкового, і галуззя дерева оливкового, і галуззя миртового, і галуззя пальмового, і галуззя густолистого дерева, щоб поробити кучки, як написано. ¹⁶ І вийшов народ, і поназношували, і поробили собі кучки кожен на даху своїм, і в подвір'ях своїх, і в подвір'ях Божого дому, і на майдані Водної брами, і на майдані брами Єфремової. ¹⁷ І поробила кучки вся громада, що вернулася з полону, і сиділа в кучках, бо не робили так Ізраїлеві сини від днів Ісуса, Навиногого сина, аж до дня цього. І була дуже велика радість! ¹⁸ І читали в книзі Божого Закону щоденно, від першого дня аж до дня останнього. І справляли свято сім день;

а восьмого дня віддання, за уставом.

9

¹ А двадцятого й четвертого дня того місяця зібралися Ізраїлеві сини в пості та в веретищах, а на них порох. ² А Ізраїлеве насіння відділилося від усіх чужинців, і поставали й визнавали гріхи свої та провини своїх батьків. ³ І стали на місті своїм, і чверть дня читали з книги Закону Господа, Бога свого, а чверть сповідалися і вклонялися Господеві, Богові своєму. ⁴ І стали не левитському підвищенні Ісус, і Бані, Кадміїл, Шеванія, Бунні, Шеревея, Бані, Кенані, і кликали сильним голосом до Господа, Бога свого. ⁵ І сказали Левити: Ісус, і Кадміїл, Бані, Хашавнея, Шеревея, Годійя, Шеванія, Петахія: Устаньте, поблагословіть Господа, Бога свого, від віку аж до віку! І нехай благословляють Ім'я слави Твоєї, і нехай воно буде звеличене над усяке благословення та славу! ⁶ Ти Господь єдиний! Ти вчинив небо, небеса небес, і все їхнє військо, землю та все, що на ній, моря та все, що в них, і Ти оживляєш їх усіх, а небесне військо Тобі вклоняється! ⁷ Ти то Господь, Бог, що вибрав Аврама, і вивів його з халдейського Уру, і дав йому ім'я Авраам. ⁸ І Ти знайшов серце його вірним перед лицем Своїм, і склав був із ним заповіта, щоб дати Край хананеян, хіттеян, амореян, періздеян, евусеян, гіргасеян, щоб дати насінню його. І Ти виконав слова Свої, бо Ти праведний! ⁹ І побачив Ти біду наших батьків ув Єгипті, а їхній зойк Ти почув над Червоним морем. ¹⁰ І дав Ти знаки та чуда на фараоні та на всіх його рабах, і на всім народі краю його, бо пізнав Ти, що вони гордо поводитися з ними, і зробив Ти Собі Ім'я, як видно цього дня. ¹¹ І море Ти розсік перед ними, і вони перейшли серед моря

по суходолу, а тих, хто гнався за ними, Ти кинув до глибин, як камінь до бурхливої води. ¹² І Ти провадив їх стовпом хмари вдень, а стовпом огню вночі, щоб освітлювати їм ту дорогу, якою мали йти. ¹³ І Ти зійшов був на гору Сінай, і говорив з ними з небес, і дав їм справедливі права та правдиві закони, устами та заповіді добрі. ¹⁴ І святу Свою суботу Ти вказав їм, а заповіді, й устами та право наказав Ти їм через раба Свого Мойсея. ¹⁵ І хліб із небес дав Ти був їм на їхній голод, і воду зо скелі Ти вивів був їм на їхню спрагу. І Ти сказав їм, щоб ішли посісти Край, який Ти присягнув дати їм. ¹⁶ Та вони й наші батьки були вперті, і робили твердою свою шию, і не слухали Твоїх заповідей. ¹⁷ І відмовлялися вони слухати, і не пам'ятали чуд Твоїх, які Ти чинив був із ними, і стали твердошиї, і настановили собі голову, щоб вернутися до своєї неволі в непослуху. Та Ти Бог, що прощаєш, Ти ласкавий та милосердний, довготерпеливий та багатомилостивий, і Ти не покинув їх! ¹⁸ Хоч вони зробили були собі литого тельця та сказали: Оце бог твій, що вивів тебе з Єгипту, і робили великі образи, ¹⁹ та Ти в великім Своїм милосерді не залишив їх у пустині, стовп хмари не відходив від них удень, щоб вести їх дорогою, а стовп огню вночі, щоб освітлювати їм дорогу, якою мали йти. ²⁰ І Духа Свого доброго Ти давав, щоб зробити їх мудрими, і манни Своєї не стримував від їхніх уст, і воду Ти їм давав на їхнє прагнення. ²¹ І сорок літ живив Ти їх у пустині. Не було недостатку ні в чому, одежі їхні не дерлися, а ноги їхні не пухли. ²² І дав Ти їм царства та народи, які призначив на поділ, і вони посіли край Сигона, і край царя хешбонського, і край Ога, царя башанського. ²³ А їхніх синів Ти помножив, як зорі

небесні, і ввів їх до Краю, що про нього казав Ти їхнім батькам, щоб ішли посісти. ²⁴ І ввійшли сини, і посіли той Край, і Ти впокорив перед ними мешканців того Краю ханаанеян, і дав у їхню руку їх та царів їхніх, та народи того Краю, щоб чинити з ними за своєю волею. ²⁵ І поздобували вони міста укріплені, та землю ситу, і посіли доми, повні всякого добра, повитесувані в скелях водозбори, виноградники, і оливки, і багато овочевих дерев. І вони їли й наситилися, і поставали товсті, і насолоджувалися Твоїм великим добром. ²⁶ І стали вони неслухняні, і побунтувалися проти Тебе, і кинули Закона Твого геть за свою спину, і позабивали пророків Твоїх, що свідчили між ними, щоб повернути їх до Тебе. І чинили вони великі образи. ²⁷ І дав Ти їх у руку їхніх ворогів, а ті утискали їх. А в часі горя свого вони кликали до Тебе, а Ти з неба чув, і за Своїм великим милосердям давав їм спасителів, і вони спасали їх з руки їхніх ворогів. ²⁸ Та коли був їм мир, вони знову чинили зло перед лицем Твоїм, і Ти давав їх у руку їхніх ворогів, і ті панували над ними. І вони знову кликали до Тебе, а Ти з неба їх вислуховував, і спасав їх за милосердям Своїм довгий час. ²⁹ І свідчив Ти проти них, щоб повернути їх до Закону Твого, та вони чинили лихе, і не слухалися заповідей Твоїх, і грішили проти Твоїх прав, які коли б людина чинила, то жила б ними, і ставало рамено їх неслухняне, а шию свою робили твердою, і не слухалися. ³⁰ І зволікав Ти їм довгі роки, і свідчив проти них Своїм Духом через Своїх пророків, та вони не слухали того, і Ти дав їх у руку народів цих країв. ³¹ І через велике Своє милосердя Ти не вигубив і не покинув їх, бо Ти Бог ласкавий та милосердний! ³² А тепер, Боже наш, Боже великий, сильний та страшний, що

бережеш заповіта та милість, нехай не буде малою перед лицем Твоїм уся та мука, що спіткала нас, наших царів, наших зверхників, і священників наших, і пророків наших, і батьків наших, і ввесь Твій народ від днів асирійських царів аж до цього дня! ³³ А ти справедливий у всьому, що приходить на нас, бо Ти правду робив, а ми були несправедливі. ³⁴ А наші царі, наші зверхники, наші священники та наші батьки не виконували Закону Твого, і не слухалися заповідей Твоїх та свідоцтв Твоїх, що Ти свідчив проти них. ³⁵ І вони в царстві своїм та в великім добрі Твоїм, яке Ти їм давав, і в тому просторому та ситому Краї, що Ти дав перед ними, не служили Тобі, і не відвернулися від своїх злих чинів. ³⁶ Ось ми сьогодні раби, а цей Край, що Ти дав його нашим батькам, щоб їсти плід його та добро його, ось ми раби в ньому! ³⁷ І він множить свій урожай для царів, яких Ти дав над нами за наші гріхи, і вони панують над нашими тілами та над нашою худобою за своїм уподобанням, і ми в великому утискові! ³⁸ (10-1) Через те все ми складаємо певну умову, і підписуємо, а печатки кладуть наші зверхники, наші Левити, наші священники.

10

¹ (10-2) А між тих, що поклали печатки, були: намісник Неемія, син Хахаліін, і Цідкійя, ² (10-3) Серая, Азарія, Єремія, ³ (10-4) Пашхур, Амарія, Малкійя, ⁴ (10-5) Хаттуш, Шеванія, Маллух, ⁵ (10-6) Харім, Меремот, Овадія, ⁶ (10-7) Даніїл, Гіннетон, Барух, ⁷ (10-8) Мешуллам, Авійя, Мійямін, ⁸ (10-9) Маазія, Білгай, Шемая, оце священники. ⁹ (10-10) А Левити: Ісус, син Азаніін, Біннуй, з Хенададових синів, Кадміїл. ¹⁰ (10-11) А їхні брати: Шеванія,

Годійя, Келіта, Пелая, Ханан, ¹¹ (10-12) Міха, Рехов, Хашавія, ¹² (10-13) Заккур, Шеревія, Шеванія, ¹³ (10-14) Годійя, Бані, Беніну. ¹⁴ (10-15) Голови народу: Пар'ош, Пахат-Моав, Елам, Затту, Бані, ¹⁵ (10-16) Бунні, Аз'дад, Бевай, ¹⁶ (10-17) Адонійя, Бігвай, Адін, ¹⁷ (10-18) Атер, Хізкійя, Аззур, ¹⁸ (10-19) Годійя, Хашум, Бецай, ¹⁹ (10-20) Харіф, Анатот, Невай, ²⁰ (10-21) Маґпіяш, Мешуллам, Хезір, ²¹ (10-22) Мешезав'їл, Садок, Яддуя, ²² (10-23) Пелатія, Ханан, Аная, ²³ (10-24) Осія, Хананія, Хашшув, ²⁴ (10-25) Галлохеш, Пілха, Шовек, ²⁵ (10-26) Рехум, Хашавна, Маасея, ²⁶ (10-27) і Ахійя, Ханан, Анан, ²⁷ (10-28) Маллук, Харім, Баана. ²⁸ (10-29) І решта народу, священики, Левити, придверні, співаки, храмові підданці, і кожен, відділений від народів краю до Божого Закону, їхні жінки, їхні сини, та їхні дочки, кожен знаючий та розуміючий, ²⁹ (10-30) зміцняють присягу при браттях своїх, при своїх шляхетних, і вступили в клятву та присягу, щоб ходити в Божому Законі, що був даний через Мойсея, Божого раба, і щоб дотримуватися, і щоб виконувати всі заповіді Господа, нашого Бога, і права Його, і постанови Його, ³⁰ (10-31) і що не дамо наших синів народам Краю, а їхніх дочок не візьмемо для наших синів. ³¹ (10-32) А від народів цього Краю, що спроваджують товари та всяке збіжжя в день суботній на продаж, не візьмемо від них у суботу та в святі дні, і сьомого року понехаємо землю та всякого роду борги. ³² (10-33) І поставили ми собі за обов'язок, щоб давати нам третину шекля в рік на службу дому нашого Бога, ³³ (10-34) на хліб показний, і на постійний дар, і на постійне цілопалення, на суботи, на молодики, на свята, і на освячені речі, і на жертви за гріх

на окуплення за Ізраїля, і на всяку працю дому нашого Бога. ³⁴ (10-35) І кинули ми жеребки про пожертву дров, священники, Левити та народ, щоб приносити до дому нашого Бога, за домом наших батьків, на означені часи рік-річно, щоб палити на жертівнику Господа, нашого Бога, як написано в Законі, ³⁵ (10-36) і щоб приносити первоплоди нашої землі та первоплоди всякого плоду зо всякого дерева рік-річно до Господнього дому, ³⁶ (10-37) і первороджених синів наших та нашої худоби, як написано в Законі, і первороджених худоби нашої великої та худоби нашої дрібної, щоб приносити до дому нашого Бога до священників, що служать у домі нашого Бога, ³⁷ (10-38) і первопочаток наших діж, і наші приношення, і плід усякого дерева, молоде вино та оливу спровадимо священникам до кімнат дому нашого Бога, а десятину нашої землі Левитам. А вони, Левити, будуть збирати десятину по всіх містах нашої роботи. ³⁸ (10-39) І буде священник, син Ааронів, із Левитами, коли Левити будуть збирати десятину, і Левити віднесуть десятину від десятини до дому нашого Бога до комір, до скарбниці. ³⁹ (10-40) Бо до комір будуть зносити сини Ізраїлеві та сини Левитів приношення збіжжя, молодого вина та оливи, і там є речі святині, служачі священники, і придверні, і співаки. І ми не опустимо дому нашого Бога!

11

¹ І сиділи зверхники народу в Єрусалимі, а решта народу кинули жеребки, щоб привести одного з десяти сидіти в Єрусалимі, місті святому, а дев'ять частин зостаються по інших містах. ² І поблагословив народ усіх тих людей, що по жертвувалися сидіти в Єрусалимі. ³ А оце голови округи, що сиділи в Єрусалимі, а по Юдиних містах сиділи, кожен у

своїй посілості, по своїх містах, Ізраїль, священники, і Левити, і храмові підданці, і сини Соломонових рабів. ⁴ А в Єрусалимі сиділи оці з синів Юдиних та з синів Веніяминових. Із синів Юдиних: Атая, син Уззійї, сина Захарія, сина Амарії, сина Шефатії, сина Магаліїла, із синів Перецових. ⁵ І Маасея, син Баруха, сина Кол-Хозе, сина Хазаї, сина Адаї, сина Йоярїва, сина Захарія, сина Шілоні. ⁶ Усіх синів Перецових, що сиділи в Єрусалимі, було чотири сотні шістдесят і вісім хоробрих людей. ⁷ А оце Веніяминові сини: Саллу, син Мешуллама, сина Йоеда, сина Педаї, сина Кадаї, сина Маасеї, сина Ітіїла, сина Ісаї. ⁸ А по ньому: Габбай, Саллай, дев'ять сотень двадцять і вісім. ⁹ А Йоїл, син Зіхрі, був провідником над ними, а Юда, син Сенуїн, другий над містом. ¹⁰ Із священників: Єдая, син Йоярїв, Яхін, ¹¹ Серая, син Хілкійї, сина Мешуллама, сина Садока, сина Мерайота, сина Ахїтува, начальник у Божому домі. ¹² А їхніх братів, що робили службу для Божого дому, вісім сотень і двадцять і два. І Адая, син Єрохама, сина Пелалії, сина Амці, сина Захарія, сина Пашхура, сина Малкійї, ¹³ а їхніх братів, голів батьківських родів, двісті сорок і два. І Амашсай, син Азарїїла, сина Ахезая, сина Мешіллемота, сина Іммера, ¹⁴ а їхніх братів, хоробрих вояків, сто двадцять і вісім, а провідник над ними Завдіїл, син Гедоліма. ¹⁵ А з Левитів: Шемая, син Хашшува, сина Азрікама, сина Хашавії, сина Бунні. ¹⁶ А Шаббетай та Йозавад були над зовнішньою службою для Божого дому, з голів Левитів. ¹⁷ А Матанія, син Міхи, сина Завді, сина Асафового, був головою, що починав славословити при молитві, і Бакбукія, другий з братів його, і Авда, син Шаммуї, сина Галала, сина Єдутунового. ¹⁸ Усіх Левитів у святому місті було двісті вісімдесят

і чотири. ¹⁹ А придверні: Аккув, Талмон та їхні брати, що сторожили при брамах, сто сімдесят і два. ²⁰ А решта Ізраїля, священники, Левити були по всіх Юдиних містах, кожен у наділі своїм. ²¹ А храмові підданці сиділи в Офелі, а Ціха та Гішпа були над підданцями. ²² А провідником Левитів в Єрусалимі був Уззі, син Бані, сина Хашавії, сина Маттанії, сина Міхи, з Асафових синів, співаків при службі Божого дому, ²³ бо був царів наказ про них та певна оплата на співаків про кожен день. ²⁴ А Петахія, син Мешезав'їла, із синів Зераха, сина Юдиного, був при руці царя для всіх справ народу. ²⁵ А по дворах на полях своїх з Юдиних синів сиділи: в Кір'ят-Арбі та залежних її містах, і в Дівоні та залежних його містах, і в Єкавцеїлі та залежних його містах, ²⁶ і в Єшуї, і в Моладі, і в Бет-Пелеті, ²⁷ і в Хасар-Шуалі, і в Беер-Шеві та залежних його містах, ²⁸ і в Ціклагу, і в Мехоні та в залежних її містах, ²⁹ і в Ен-Ріммоні, і в Цор'ї, і в Ярмуті, ³⁰ Заноаху, Адулламі та дворах її, в Лахішу та полях його, в Азці та залежних її містах. І таборували вони від Беер-Шеви аж до долини Гінном. ³¹ А Веніяминові сини, починаючи від Геви, заселили оці міста: Міхмаш, і Айя, і Бет-Ел та залежні його міста, ³² Анатот, Нов, Ананія, ³³ Хацор, Рама, Гіттаїм, ³⁴ Хадід, Цевоїм, Неваллат, ³⁵ Лод і Оно, долина Харашім. ³⁶ А з Левитів Юдині відділи жили в краю Веніямина.

12

¹ А оце священники та Левити, що прийшли з Зоровавелем, сином Шеалтіїловим, та з Ісусом: Серая, Їрмея, Езра, ² Амарія, Маллук, Хаттуш, ³ Шеханія, Рехум, Меремот, ⁴ Іддо, Гіннетой, Авійя,

⁵ Мійямін, Маадія, Білґа, ⁶ Шемая, і Йоярів, Єдая, ⁷ Саллу, Амок, Хілкійя, Єдая. Це голови священиків та брати їхні за днів Ісуса. ⁸ А Левити: Ісус, Біннуй, Кадміїл, Шеревея, Юда, Матанія, головний над славослов'ям він та брати його. ⁹ І Бакбукія та Унні, їхні брати, були навпроти них на сторожі. ¹⁰ А Ісус породив Йоякіма, а Йоякім породив Ел'яшіва, а Ел'яшів породив Йояду, ¹¹ а Йояда породив Йонатана, а Йонатан породив Яддуя. ¹² А за Йоякімових днів були священики, голови батьківських родів: з роду Сераїного Мерая, з Їрмеїного Хананія, ¹³ з Ездриноного Мешуллама, з Амарїїного Єгоханан, ¹⁴ з Меліхового Йонатан, з Шеванїїного Йосип, ¹⁵ з Харімового Адна, з Мерайотового Хелкай, ¹⁶ з Іддового Захарій, з Гіннетоного Мешуллама, ¹⁷ з Авїїїного Зіхрі, з Мін'яміного та з Моадеїного Пілтай, ¹⁸ з Білґиноного Шаммуя, з Шемаїного Йонатан, ¹⁹ а з Йоярівового Маттеная, з Єдаїного Уззі, ²⁰ з Саллаєвого Каллай, з Амокового Евер, ²¹ з Хілкїїного Хашавія, з Єдаїного Натанаїл. ²² Левити, голови батьківських родів, були записані за днів Ел'яшіва, Йояди, і Йоханана, і Яддуя, а священики за царювання Дарія перського. ²³ Сини Левія, голови батьківських родів, записані в Книгу Хронік, і аж до днів Йоханана, сина Ел'яшівового. ²⁴ А голови Левитів: Хашавія, Шеревія, і Ісус, син Кадміїлів, та брати їхні були навпроти них, щоб хвалити та славити за наказом Давида, Божого чоловіка, черга за чергою. ²⁵ Матанія, і Бакбукія, Овадія, Мешуллама, Талмон, Аккув, придверні, сторожа в брамних складах. ²⁶ Вони були за днів Йоякіма, сина Ісуса, сина Йоцадакового, та за днів намісника Неемії та священика вчителя Ездри. ²⁷ А в свято освячення ерусалимського муру шукали

Левитів по всіх їхніх місцях, щоб привести їх до Єрусалиму справити свято освячення та радості з похвалами, із піснею, цимбалами, арфами та з цитрами. ²⁸ І позбиралися сини співаків та з округи навколо Єрусалиму та з осель нетофатян, ²⁹ і з Бет-Гаггілгала, і з піль Геви та Азмавету, бо співаки побудували собі двори навколо Єрусалиму. ³⁰ І очистилися священники та Левити, і вони очистили народ, і брами та мур. ³¹ І повводив я Юдиних зверхників на мур, і поставив два великі збори славословників та походи, з них один пішов праворуч по муру до Смітникової брами. ³² А за ними йшов Гошая та половина Юдиних зверхників, ³³ і Азарія, Езра, і Мешуллам, ³⁴ Юда, і Веніямин, Шемая, і Ірмея. ³⁵ А з священничих синів із сурмами: Захарій, син Йонатана, сина Шемаї, сина Маттанії, сина Міхаї, сина Заккура, сина Асафого, ³⁶ а брати його: Шемая, і Азарїїл, Мілай, Гілалай, Маай, Натанаїл, і Юда, Ханані з музичними зняряддями Давида, Божого чоловіка, а вчитель Езра перед ними. ³⁷ А при Джерельній брамі, навпроти них, вони йшли ступенями Давидового Міста, входом на стіну над Давидовим домом і аж до Водної брами на схід. ³⁸ А другий збір славословників ішов ліворуч, а за ним я та половина народу, зверху по муру вище башти Печей та аж до Широкого муру, ³⁹ і від Єфремової брами та до брами Старої, і до брами Рибної, і башти Ханан'їла, і башти Меа, і аж до брами Овечої, і спинилися біля брами Ув'язнення. ⁴⁰ І стали обидва збори славословників біля Божого дому, і я, і половина заступників зо мною, ⁴¹ і священники: Ел'яким, Маасея, Мін'ямин, Міхая, Елїоенай, Захарій, Хананія з сурмами, ⁴² і Маасея, і Шемая, і Елеазар, і Уззі, і

Єгоханан, і Малкійя, і Елам, і Езер. І співаки співали, а Їзрахія був провідником. ⁴³ І вони приносили того дня великі жертви та раділи, бо Бог порадував їх великою радістю. І раділи також жінки та діти, і аж далеко чута була радість Єрусалиму! ⁴⁴ І того дня були попризначувані люди над коморами для скарбів, для приношень, для первоплодів та для десятин, щоб зносити в них з міських піль законні частки священикам та Левитам, бо радість Юдеї була дивитися на священиків та на Левитів, що стояли! ⁴⁵ І вони стерегли постанови свого Бога, і постанови про очищення, і були співаками та придверними за наказом Давида та сина його Соломона. ⁴⁶ Бо віддавна, за днів Давида та Асафа, були голови співаків та пісні хвали й збори славословників для Бога. ⁴⁷ І увесь Ізраїль за днів Зоровавеля та за днів Неемії давав частки співацькі та придверничі, щодня належне, і освячував це Левитам, а Левити освячували Аароновим синам.

13

¹ Того дня читане було з Мойсеєвої книги вголос народу, і було знайдене написане в ній, що Аммонітянин та Моавітянин не ввійде до Божої громади, і так буде аж навіки, ² бо вони не стріли були Ізраїлевих синів хлібом та водою, і найняли були на нього Валаама проклясти його, та Бог наш обернув те прокляття на благословення. ³ І сталося, як почули вони Закон, то відділили від Ізраїля все чуже. ⁴ А перед тим священик Ел'яшів, призначений до комори дому нашого Бога, близький Товійїн, ⁵ то зробив йому велику комору, а туди давали колись жертву хлібну, ладан, і посуд, і десятину збіжжя, молоде вино та оливу, призначені заповіддю для Левитів, і співаків, і

придверних, і священічі принесення. ⁶ А за весь цей час не був я в Єрусалимі, бо в тридцять другому році Артаксеркса, царя вавилонського, я прийшов був до царя, та по певному часі випросився я від царя. ⁷ І прийшов я до Єрусалиму, і розглянувся в тому злі, що зробив Єл'яшів Товійї, роблячи йому комору на подвір'ях Божого дому. ⁸ І було мені дуже зле, й я всі домашні Товійїні речі повикидав геть із комори. ⁹ І я сказав, і очистили комори, а я вернув туди посуд Божого дому, хлібну жертву та ладан. ¹⁰ І довідався я, що левитські частки не давалися, а вони повтікали кожен на поле своє, ті Левити та співаки, що робили свою працю. ¹¹ І докоряв я заступникам та й сказав: Чого опущений дім Божий? І зібрав я їх, і поставив їх на їхніх місцях. ¹² І вся Юдея приносила десятину збіжжя, і молодого вина, і оливи до скарбниць. ¹³ І настановив я над скарбницями священіка Шелемію й книжника Садока та Педаю з Левитів, а на їхню руку Ханана, сина Заккура, сина Маттаніїного, бо вони були уважані за вірних. І на них покладено ділити частки для їхніх братів. ¹⁴ Пам'ятай же мене, Боже, за це, і не зітри моїх добродійств, які я зробив у Божому домі та в сторожах! ¹⁵ Тими днями бачив я в Юдеї таких, що топтали в суботу чавила, і носили снопи, і нав'ючували на ослів вино, виноград, і фігі, і всілякий тягар, і везли до Єрусалиму суботнього дня. І я при свідках остеріг їх того дня, коли вони продавали живність. ¹⁶ А тиряни мешкали в ньому, і постачали рибу й усе на продаж, і продавали в суботу Юдиним синам та в Єрусалимі. ¹⁷ І докоряв я Юдиним шляхетним та й сказав їм: Що це за річ, яку ви робите, і безчестите суботній день? ¹⁸ Чи ж не так робили ваші батьки, а наш Бог спровадив усе це зло на нас та на це місто? А ви побільшуєте жар

гніву на Ізраїля зневажанням суботи. ¹⁹ І бувало, як падала вечерова тінь на єрусалимські брами перед суботою, то я наказував, і були замикувані брами. І звелів я, щоб не відчиняли їх, а тільки аж по суботі. А біля брам я поставив слуг своїх, щоб тягар не входив суботнього дня! ²⁰ І ночували крамарі та продавці всього продажного раз і два поза Єрусалимом. ²¹ І остеріг я їх при свідках та й сказав їм: Чого ви ночуете навпроти муру? Якщо ви повторите це, я простягну руку на вас! Від того часу вони не приходили в суботу. ²² І сказав я Левитам, щоб вони очистилися й приходили стерегти брами, щоб освятити суботній день. Також це запам'ятай мені, Боже мій, і змилуйся надо мною за великістю милости Твоїї! ²³ Тими днями бачив я також юдеїв, що брали собі за жінок ашдодянок, аммонітянок, моавітянок. ²⁴ А їхні сини говорили наполовину по-ашдодському, і не вміли говорити по-юдейському, а говорили мовою того чи того народу. ²⁵ І докоряв я їм, і проклинав їх, і бив декого з них, і рвав їм волосся, і заприсягав їх Богом, кажучи: Не давайте ваших дочок їхнім синам, і не беріть їхніх дочок для ваших синів та для вас. ²⁶ Чи ж не цим згрішив був Соломон, Ізраїлів цар, а між багатьма народами не було такого царя, як він, і був уподобаний Богові своєму, і Бог настановив його царем над усім Ізраїлем, і його ввели в гріх ті чужі жінки? ²⁷ І тому чи ж чути було таке, щоб чинити все це велике лихо на спроневірення проти нашого Бога, щоб брати чужих жінок? ²⁸ А один із синів Йояди, сина Ел'яшіва, великого священника, був зятем хоронянина Санваллата, і я вигнав його від себе! ²⁹ Запам'ятай же їм, Боже мій, за сплямлення священства та заповіту священничого та левитського! ³⁰ І очистив я їх від усього чужого, і встановив черги

для священників та для Левитів, кожного в службі їх, ³¹ і для пожертви дров в означених часах, і для первоплодів. Запам'ятай же мене, боже мій, на добро!

Біблія

The Holy Bible in Ukrainian, Bob Jones University 1996

copyright © 1996 Bob Jones University

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Bob Jones University

The Ukrainian Version of the Bible. Copyright © 1996 Bob Jones University. Use of the work for profit making purposes is expressly forbidden. This work may not be copied or reproduced in any way for the purpose of profitable business ventures. Its publication has been financed on a nonprofit basis for the express purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ. Nonprofit uses of the material for the exclusive purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ are expressly permitted provided that the work is in no way modified and provided that those who use it hold strongly to the doctrines of the verbal plenary inspiration of the Bible, the deity and humanity of the virgin-born Son of God, the Lord Jesus Christ, the physical bodily resurrection of our Lord, and otherwise hold to the fundamental doctrines of the Christian faith.

2021-10-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 2 Aug 2022

db2d1414-1c39-5590-ac84-c16ebddb82e5